

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Først og fremmest vil jeg sige, at det der med at spare penge på uddannelse ikke er et radikalt projekt. Vi har den formodning, at vi har været der i skøn forening og fællesskab, dengang vi havde regeringsansvar, så der sådan set ikke er noget at komme efter i form af løse midler, der bare venter på at blive samlet op. Derfor er besparelse ikke det, der er dagsordenen.

Dagsordenen er jo at sørge for, at det, som blev belønnet som verdens bedste erhvervsuddannelser, bliver ved med at være det. Hvis man skal diskutere, hvem der bærer en del af ansvaret for, at vi ikke oplever uddannelserne som værende konfliktløse, fyldestgørende, tilstrækkelige i deres omfang, er det jo, at nogle virksomheder – synes vi – i for utilstrækkeligt omfang stiller sig til rådighed som uddannelsesplads.

Det, som forekommer helt paradoksalt, er, at man kan se unge, som meget gerne – de er geografisk mobile, fagligt mobile, egnede, hvad ved jeg – vil have en praktikplads, og virksomheder, som siger, at de har brug for veluddannet arbejdskraft. At man så skal skyde en skolepraktik ind mellem de to parter forekommer os paradoksalt, i stedet for at de to kunne mødes: Den, der gerne vil have en uddannelse, og den, der har behov for den kvalificerede arbejdskraft.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

En af de ting, som slet ikke har været fremme i hele den her debat om skolepraktikken, er, at vi desværre står i den situation, at rigtig, rigtig mange unge af anden etnisk herkomst har det meget, meget svært med at komme ud og få almindelige praktikpladser på grund af den almindelige diskrimination på arbejdsmarkedet.

Det er jo en slet skjult hemmelighed, at skolepraktikken for mange af de her unge fungerede som et godt springbræt til at komme ind og rent faktisk få sig en erhvervsuddannelse, enten gennem et fuldt skolepraktikforløb eller via delaftaler i forhold til at komme ud på en arbejdsplads og vise, hvad de duer til.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det ikke er et problem, som fru Margrethe Vestager også ser i dag og som et selvstændigt problem i forbindelse med afskaffelsen af skolepraktikken?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil måske snarere sige, at det, som er et selvstændigt problem, er den diskrimination, som det også er mit indtryk finder sted på arbejdsmarkedet, og at der er barrierer for unge med indvandrerbaggrund, som i øvrigt har gjort fra toppen det, man bør gøre for at kunne komme dels i uddannelse, dels ind på arbejdsmarkedet, så de oplever at blive frastødt gang på gang.

Spørgsmålet er, om man skal gå til ondets rod i forhold til at nedbryde de barrierer, eller om man skal sørge for, der altid er skolepraktik, så man kan bekræfte arbejdspladserne i, at de bare kan sige nej, fordi nogle andre tager sig af det, uanset at de unge er velkvalificerede.

Jeg synes, at det ville være meget hensigtsmæssigt, hvis man kunne tage en drøftelse af, hvordan vi fremmer løsningen af det her problem. Ministeren har i anden sammenhæng gjort sig nogle erfaringer med hvordan og hvorledes, og hvad der kan lade sig gøre, og det vil vi da meget gerne tage op i forhold til, hvordan det kommer til at se ud, for det er, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr ganske rigtigt siger, noget, vi er selvstændigt optaget af.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som jeg også har sagt til nogle af de tidligere ordførere, er vi jo enige om, hvilke problemer der er. Vi er også enige om, at den bedste løsning er, at alle de unge, der vil, får mulighed for at få en rigtig praktikplads.

Vi er også enige om, at vi skal gribe fat om ondets rod: indirekte og direkte diskrimination på arbejdsmarkedet. Men så længe den er der, vil det jo være sådan, at de unge, som bliver diskrimineret på arbejdsmarkedet, ikke har den redningsplanke, der hedder, at de kan få en uddannelse gennem skolepraktik, hvilket de kunne før. Det synes jeg er et problem, hvor man ikke bare kan sige: Jamen vi må vente på, at solen står op i vest, eller hvad det er, vi må vente på, for det er et problem for de unge, der i dag står og mangler en praktikplads bagest i køen af de 11.000.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Så lang en lunte har vi nu ikke. Det er vel også et billede, der antyder, det er det samme, som at man er ligeglad med det, der er det indholdsmæssige på området.